

2) Το άρθρο 73 του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97, ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, αν η χορήγηση παροχής όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη επίδομα κατ' οίκον φυλάξεως τέκνου εξαρτάται από την πραγματική κατοικία του τέκνου στο έδαφος του αρμόδιου κράτους μέλους, η προϋπόθεση αυτή πρέπει να θεωρείται ότι πληρούται όταν το τέκνο κατοικεί στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ C 335 της 25.11.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 14ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-411/00 (αίτηση του Bundesvergabeamt για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **Felix Swoboda GmbH κατά Österreichische Nationalbank** (¹)

(«Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Οδηγία 92/50/ΕΟΚ — Πεδίο εφαρμογής — Μετακόμιση κεντρικής τράπεζας — Σύμβαση που έχει ως αντικείμενο υπηρεσίες του παραρτήματος ΙΑ της οδηγίας 92/50 και υπηρεσίες του παραρτήματος ΙΒ αυτής — Υπεροχή των υπηρεσιών του παραρτήματος ΙΒ, από πλευράς αξίας»)

(2002/C 323/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-411/00, με αντικείμενο αίτηση του Bundesvergabeamt (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Felix Swoboda GmbH και Österreichische Nationalbank, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, C. W. A. Timmermans (εισηγητή), D. A. O. Edward, P. Jann και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: M.-F. Contet, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Νοεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Ο προσδιορισμός του συστήματος που διέπει τις δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών οι οποίες απαρτίζονται εν μέρει από υπηρεσίες εμπίπτουσες στο παράρτημα ΙΑ της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, και εν μέρει από υπηρεσίες του παραρτήματος ΙΒ της οδηγίας αυτής δεν εξαρτάται από το κύριο αντικείμενο των συμβάσεων αλλά γίνεται

σύμφωνα με το σαφέστατο κριτήριο που καθορίζει το άρθρο 10 της οδηγίας αυτής.

2) 'Όταν πρόκειται για τη σύναψη συμβάσεως που έχει ενιαίο σκοπό αλλά απαρτίζεται από πλείονες υπηρεσίες, η κατάταξη των υπηρεσιών αυτών στα παραρτήματα ΙΑ και ΙΒ της οδηγίας 92/50 δεν αφαιρεί από την οδηγία την πρακτική αποτελεσματικότητά της, αλλά ανταποκρίνεται στο σύστημα που προβλέπει αυτή. Οσάκις, μετά την κατάταξη αυτή βάσει της κοινής ονοματολογίας κατατάξεως των προϊόντων των Ηνωμένων Εθνών, η αξία των υπηρεσιών που εμπίπτουν στο παράρτημα ΙΒ υπερβαίνει την αξία των υπηρεσιών του παραρτήματος ΙΑ, η αναθέτουσα αρχή δεν έχει την υποχρέωση να αποσπάσει από τη συγκεκριμένη σύμβαση τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στο παράρτημα ΙΒ και να συνάψει για αυτές χωριστές συμβάσεις.

3) Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να προσδιορίσει το σύστημα που έχει εφαρμογή στην επίδικη στην κύρια υπόθεση σύμβαση βάσει του άρθρου 10 της οδηγίας 92/50 εξετάζοντας ιδίως την αντιστοιχία μεταξύ των υπηρεσιών που απαρτίζουν τη σύμβαση αυτή και των αριθμών αναφοράς της κοινής ονοματολογίας κατατάξεως των προϊόντων των Ηνωμένων Εθνών. Εν πάση περιπτώσει, η κατηγορία 20 του παραρτήματος ΙΒ της οδηγίας αυτής δεν μπορεί να ερμηνευθεί κατά την έννοια ότι περιλαμβάνει και τις υπηρεσίες χερσαίας μεταφοράς καθεαυτές οι οποίες καλύπτονται ρητά από την κατηγορία 2 του παραρτήματος ΙΑ της οδηγίας αυτής.

(¹) ΕΕ C 28 της 27.1.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 14ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-435/00 (αίτηση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ρόδου για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **ΓΕΧΑ Ναυτιλιακή ΕΠΕ, Total Score NE, Σταύρου Γεωργίου, Αφών Χαραλάμπη ΟΕ, Αναστασίου Χαραλάμπη, Νικολάου Σαρλή, Δημητρίου Καττιδιενιού, Αντωνίου Χαραλάμπη, Βασιλείου Δημητράκοπουλου κατά ΝΠΔΔ Λιμενικού Ταμείου Δωδεκανήσου, Ελληνικού Δημοσίου** (¹)

(«Μεταφορές — Θαλάσσιες μεταφορές — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Περιορισμός — Εθνική ρύθμιση ισχύουσα για όλους τους φορείς παροχής υπηρεσιών ανεξαρτήτως της ιθαγενείας τους, η οποία διακρίνει μεταξύ των εσωτερικών ή ενδοκοινοτικών μεταφορών και των μεταφορών προς τρίτες χώρες»)

(2002/C 323/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-435/00, με αντικείμενο αίτηση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ρόδου (Ελλάς) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν

του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ ΓΕΧΑ Ναυτιλιακή ΕΠΕ, Total Score NE, Σταύρου Γεωργίου, Αφών Χαραλάμπη ΟΕ, Αναστασίου Χαραλάμπη, Νικολάου Σαρλή, Δημητρίου Καττιδενιού, Αντωνίου Χαραλάμπη, Βασιλείου Δημητράκοπουλου και ΝΠΔΔ Λιμενικού Ταμείου Δωδεκανήσου, Ελληνικού Δημοσίου, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4055/86 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών (ΕΕ L 378, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ 1987, L 93, σ. 17), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, C. Gullmann, F. Macken, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Νοεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 24ης Οκτωβρίου 2002

στην υπόθεση C-455/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 90/270/ΕΟΚ — Προστασία των ματιών και της όρασης των εργαζομένων — Ειδικά γυαλιά αναλόγως της εκάστοτε εργασίας — Μη πλήρης μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο»)

(2002/C 323/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση-η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

- 1) Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4055/86 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, απαγορεύει την επιβολή, εντός κράτους μέλους, λιμενικών τελών για τις εσωτερικές ή ενδοκοινοτικές μεταφορές τα οποία διαφέρουν από τα λιμενικά τέλη που επιβάλλονται στις μεταφορές μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, εφόσον το διαφορετικό αυτό ύψος των τελών δεν δικαιολογείται αντικειμενικά.
- 2) Η επιβολή στους επιβάτες πλοίων που προσεγγίζουν ή έχουν τελικό προορισμό λιμένα τρίτης χώρας λιμενικών τελών διαφορετικών από τα τέλη που επιβάλλονται στους επιβάτες πλοίων με προορισμό λιμένα του εσωτερικού ή των κρατών μελών, χωρίς αυτό το διαφορετικό ύψος των τελών να αποτελεί συνάρτηση του κόστους των λιμενικών υπηρεσιών που παρέχονται σ' αυτές τις κατηγορίες των επιβατών, συνιστά περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, ο οποίος αντιβαίνει στο άρθρο 1 του κανονισμού 4055/86.
- 3) Το άρθρο 1 του κανονισμού 4055/86 δεν επιτρέπει να επιβάλλονται για τα δρομολόγια με προορισμό λιμένες τρίτων χωρών λιμενικά τέλη τα οποία διαφοροποιούνται με κριτήριο την απόσταση των λιμένων αυτών ή τη γεωγραφική θέση τους, εφόσον η διαφοροποίηση μεταξύ των τελών αυτών δεν δικαιολογείται αντικειμενικά από τη διαφορετική μεταχείριση της οποίας τυγχάνουν οι επιβάτες λόγω του προορισμού τους ή του λιμένα αναχωρήσεώς τους.

Στην υπόθεση C-455/00, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: A. Aresu) κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωπος: U. Leanza, επικουρούμενος από τον D. Del Gaizo, avvocato dello Stato), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία:

- παραλείποντας να εξασφαλίσει περιοδικές εξετάσεις των ματιών και της όρασης για όλους τους εργαζομένους που χρησιμοποιούν εξοπλισμό με οδόνη οπτικής απεικόνισης υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 90/270/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1990, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας κατά την εργασία σε εξοπλισμό με οδόνη οπτικής απεικόνισης (πέμπτη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ L 156, σ. 14),
- παραλείποντας να εξασφαλίσει συμπληρωματικές οφθαλμολογικές εξετάσεις σε όλες τις περιπτώσεις όπου τα αποτελέσματα των περιοδικών οφθαλμολογικών εξετάσεων το καθιστούν αναγκαίο, και
- παραλείποντας να ορίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες πρέπει να παρέχονται στους ενδιαφερόμενους εργαζομένους ειδικά γυαλιά, αναλόγως της εκάστοτε εργασίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9, παράγραφοι 1 έως 3, της εν λόγω οδηγίας,

⁽¹⁾ ΕΕ C 45 της 10.2.2001.

το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric (εισηγητή) και J. N. Cunha